

อย่าปล่อยให้หนี้ท่วมหัวจะเอาตัวไม่รอด

การส่งเสริมผลประโยชน์ของสมาชิก และการสร้างความเจริญแก่กิจการสหกรณ์ เป็นหน้าที่หลักของ คณะกรรมการดำเนินการสหกรณ์โดยตรง ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบสวัสดิการทางการเงินในขอบเขตหน้าที่ตามข้อบังคับ ข้อ 3(1) ส่งเสริมให้สมาชิกออมทรัพย์ โดยช่วยให้สมาชิกสามารถสงวนส่วนแห่งรายได้ของตนไว้ในทางอันมั่นคง และได้รับประโยชน์ตามสมควร ซึ่งความรู้สึกรู้สึกของผู้คนส่วนใหญ่มักจะคิดว่า การออมเป็นเรื่องเฉพาะตัว เป็น ฟรีแลนซ์ คนอื่นไม่ควรยุ่งเพราะเป็นอิสระเฉพาะ นั้นแหละเข้าใจ แต่เข้าใจผิด สมาชิก สอ.กตส. แม้จะมีไม่มาก ก็เกือบไปละ หย่อนร้อยละ 10 ไม่เท่าไรที่มีปัญหาทางการเงิน หรือจะเข้าขั้นวิกฤตทางการเงิน ซึ่ง สอ.กตส. เข้าช่วยเหลือแก้ไขปัญหาให้เสมอมา ทั้งหนี้ในระบบ บัตรเครดิต หนี้หน้าใหญ่ แต่ในบางรายเข้าขั้นเรื้อรัง คือยา เหมือนลำไย ไททองคำ ที่ไม่ทำตามคำหมอ กินยาไม่ครบชุด เป็นหวัดจึงไม่หายขาด ยิ่งไม่มีเวลาพักผ่อนยิ่ง ไปกันใหญ่ เช่นเดียวกันกับสมาชิกเราเข้าขั้นวิกฤตก็คิดมาก พักผ่อนไม่พอแน่ สร้างหนี้ไม่พอ การแก้ปัญหาจึง ไม่สะเด็ดน้ำมีอาการน่าเป็นห่วง เพราะการสร้างหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ หรือทรัพย์สิน กลับกลายเป็นสร้างหนี้ ฟุ่มเฟือย หนี้ตามกระแส หนี้ตามเพื่อน ช้ำแล้วช้ำเล่าเพราะเกิดจากอาการขาดสติ ไม่เว้นระดับสูง กลาง ล่าง ท่านพุทธทาส แสดงพระธรรมเทศนา ไว้ว่า “คนเรา” หากขาดสติ และมีความโลภ โอกาสเกิดความเสียหาย ทางการเงินย่อมมีมากด้วยเหตุนี้ จึงไม่อาจมองข้ามปัญหาทางการเงิน ที่อาจเกิดกับสมาชิก แม้จะมีไม่มาก ที่มี รายได้ไม่เพียงพอค่าใช้จ่าย กลุ่มเหล่านี้จึงถูกเข้มงวดจากคณะกรรมการ เพราะไม่ต้องการให้หนี้ท่วมชีวิต แต่ไม่ได้ ปล่อยทิ้งเพราะเป็นสมาชิก จึงต้องหาทางช่วยด้วยวิธีอื่นที่ดีกว่า ไม่ใช่แค่ปล่อยกู้ สร้างหนี้เพื่อล้างหนี้ จนกลายเป็น วงจรอุบาท กรรมการบางท่านถึงกับคำรามว่า ถ้าช่วยต้องช่วยให้รอด ไม่ได้ช่วยให้ตาย สมาชิกส่วนหนึ่งที่เป็นเช่นนี้ อาจจะมาจากความไม่รู้ ความอยาก ความโลภ ความเอื้ออาทรแบบเตี้ยอุ่มค่อม หรือความหน้าใหญ่ ที่ไม่ได้คิดแบบ เจ้าสำราญนินท์ เจียรนวนท์ “คิดแบบคนจนแล้วจะรวย ถ้าคิดแบบคนรวยแล้วจะจน” แปลเอาเองนะ ประเด็น ใหญ่ๆ ที่ก่อให้เกิดปัญหา ท่านสมาชิกพิจารณาดูสิว่า ท่านตรงกับข้อใด หรือถ้าไม่ตรงก็แสดงว่า เป็นคนวิเศษ

1. มีความรู้ทางการเงิน แต่ไม่นำมาใช้ประโยชน์ ไม่คำนึงถึงรายได้โดยหวังว่า เมื่อต้องการเงิน ก็สามารถ ก่อสินเชื่อทั้งในระบบและนอกระบบได้ แต่ไม่คิดคำนึงเรื่องความสามารถในการชำระหนี้
2. มีพฤติกรรมการทางการเงิน การใช้จ่ายฟุ่มเฟือยไม่คิดหน้าคิดหลัง อยากรู้ได้ก็ต้องทำให้ได้ คนอื่นเขามีได้ เราก็มีได้ มีรสนิยมสูงโดยไม่ดูฐานะการเงินที่แท้จริงของตัวเอง
3. มีการวางแผนทางการเงินน้อย ถึงไม่มีการวางแผน ในบางรายที่มีความเชี่ยวชาญการกู้ กลับมีการ วางแผนค่าใช้จ่าย และการชำระหนี้ที่มุ่งไปสู่การกู้ในอนาคต ที่มีการเปิดโอกาสให้กู้ได้
4. มีความชอบเรื่องการเสี่ยงโชค แม้รู้ว่าตัวเองไม่มีดวงการพนัน ซึ่งเป็นกับดักหายนะ ที่รอโอกาสอยู่
5. มีแต่ความละเลย ลืมหรือไม่คิดถึงวันสำคัญ เมื่อเกิดวิกฤตทางการเงิน คือ “วันที่ไม่มีเงินใช้” วันนี้ ที่รอคอย วันที่คนทั้งโลกไม่อยากจะมาให้ถึง

วันสำคัญของคน จึงไม่ใช่แค่วันเกิด วันสำเร็จการศึกษาวันเลื่อนตำแหน่ง วันที่ไม่มีเงินใช้นะ สำคัญที่สุดสุด คนรวยยังกลัวจึงเร่งรีบป้อนเงิน จึงเป็นต้นเหตุของการพุดจากคนรวยว่า น่าเสียดาย ตายแล้ว ยังใช้เงินไม่หมด แต่คนจนจิตกว่าที่นำสลัด เงินหมด แล้วยังไม่ตาย แล้วจะอย่างไร จะอยู่อย่างไร จากผลสำรวจ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า คนที่เกษียณอายุ จะมีค่าใช้จ่ายประจำ 16,000 บาท ในอีก 13 ปีข้างหน้า ท่านสมาชิกมีแผนอย่างไรกับอนาคต แล้วจะให้สหกรณ์ช่วยอะไร